

3186

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 15 października 2010 r.

NK.II.BG.0911–145/2010

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVIII/231/2010 Rady Miasta Hajnówka z dnia 14 września 2010 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Hajnówka obejmującego obszar położony w Hajnówce przy ul. Warszawskiej, na działkach o nr geodezyjnych 2676/13, 2678, 2676/4, 2676/10.

UZASADNIENIE

W dniu 14 września 2010 r. Rada Miasta Hajnówka podjęła uchwałę Nr XXXVIII/231/2010, która w dniu 22 września 2010 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 1 października 2010 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

W toku badania legalności kwestionowanej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż w przedłożonej dokumentacji planistycznej brak jest dowodu wystąpienia przez Burmistrza Miasta Hajnówka do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z prośbą o zaopiniowanie projektu przedmiotowego planu w zakresie telekomunikacji, do czego obliguje art. 17 pkt 6 lit. d ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), dodany mocą postanowień art. 70 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675).

Z uwagi na fakt, iż przepis ten obowiązuje od 17 lipca 2010 r. i ustawodawca nie zastosował przepisów przejściowych, wszystkie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uchwalane po tej dacie powinny być uprzednio zaopiniowane przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP organy państwa, w tym i organy administracji publicznej, obowiązane są stosować przepisy prawa obowiązujące w chwili wydania rozstrzygnięcia, o ile przepisy intertemporalne nie stanowią inaczej. W doktrynie prawa przyjmuje się, iż „milczenie”, co do tego, czy i w jakim zakresie stosować przepisy w nowym brzmieniu do zdarzeń, które miały miejsce przed wejściem ich w życie, należy rozumieć jako wolę ustawodawcy ustanowienia zasady bezpośredniego działania nowego prawa, która oznacza, iż od chwili wejścia w życie nowych norm prawnych należy je stosować do wszystkich stosunków prawnych, zdarzeń czy stanów rzeczy danego rodzaju, zarówno tych, które dopiero powstaną, jak i tych, które powstały wcześniej, przed wejściem w życie nowych przepisów, ale które trwają w czasie dokonywania zmiany prawa (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18 sierpnia 2010 r., sygn. akt II SA/GI 530/10).

Ponadto, warto podkreślić, iż „wolą ustawodawcy wszystkie podejmowane czynności składają się na jeden akt uchwalenia planu miejscowego. Z chwilą podjęcia uchwały w sprawie planu miejscowego następuje zakończenie procedury planistycznej. Plan zatem musi być zgodny z przepisami obowiązującymi w dacie jego uchwalenia. (...) Brak przepisów intertemporalnych pozwala na zastosowanie ogólnych reguł nakazujących stosowanie przepisów nowej ustawy od dnia wejścia ich w życie na przyszłość, w tym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowej ustawy” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 17 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Ke 166/09).

Należy więc przyjąć, że w odniesieniu do wszystkich toczących się procedur uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy, w momencie wejścia w życie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, powstał obowiązek zasięgnięcia opinii Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie telekomunikacji. Pominięcie w/w opinii Prezesa UKE jest istotnym naruszeniem art. 28 ust. 1 cyt. wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowiącym, iż „naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części”.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie można przychylić się do wyjaśnień Burmistrza Miasta Hajnówka, złożonych pismem Nr BI.7320/1/08/10 z dnia 9 października 2010 r., w których m. in. Burmistrz przywołuje art. 85 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w którym ustawodawca określił, że „do spraw wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe” (ust. 1) oraz, że „do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego województw, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe” (ust. 2).

Jest to przepis rozstrzygający tylko i wyłącznie wejście w życie znowelizowanej w 2003 roku ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie odnosi się natomiast do wejścia w życie cytowanej wyżej ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, mocą której nałożono obowiązek uzyskania opinii Prezesa Urzędu Kontroli Elektronicznej (a jak wykazano wyżej nie zawiera ona przepisów przejściowych w powyższym zakresie).

W świetle dokonanych w odniesieniu do badanej uchwały ustaleń, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXVIII/231/2010 Rady Miasta Hajnówka, jest zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

3187

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 15 października 2010 r.

NK.II.BG.0911-146/2010

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVIII/232/2010 Rady Miasta Hajnówka z dnia 14 września 2010 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Hajnówka obejmującego obszar położony w Hajnówce przy ul. Słowackiego, na działkach o nr geodezyjnych 2680/24, 2680/25.

UZASADNIENIE

W dniu 14 września 2010 r. Rada Miasta Hajnówka podjęła uchwałę Nr XXXVIII/232/2010, która w dniu 22 września 2010 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 1 października 2010 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

W toku badania legalności kwestionowanej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż w przedłożonej dokumentacji planistycznej brak jest dowodu wystąpienia przez Burmistrza Miasta Hajnówka do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z prośbą o zaopiniowanie projektu przedmiotowego planu w zakresie telekomunikacji, do czego obliguje art. 17 pkt 6 lit. d ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), dodany mocą postanowień art. 70 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675).

Z uwagi na fakt, iż przepis ten obowiązuje od 17 lipca 2010 r. i ustawodawca nie zastosował przepisów przejściowych, wszystkie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uchwalane po tej dacie powinny być uprzednio zaopiniowane przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP organy państwa, w tym i organy administracji publicznej, obowiązane są stosować przepisy prawa obowiązujące w chwili wydania rozstrzygnięcia, o ile przepisy intertemporalne nie stanowią inaczej. W doktrynie prawa przyjmuje się, iż „milczenie”, co do tego, czy i w jakim zakresie stosować przepisy w nowym brzmieniu do zdarzeń, które miały miejsce przed wejściem ich w życie, należy rozumieć jako wolę ustawodawcy ustanowienia zasady bezpośredniego działania nowego prawa, która oznacza, iż od chwili wejścia w życie nowych norm prawnych należy je stosować do wszystkich stosunków prawnych, zdarzeń czy stanów rzeczy danego rodzaju, zarówno tych, które dopiero powstaną, jak i tych, które powstały wcześniej, przed wejściem w życie nowych przepisów, ale które trwają w czasie dokonywania zmiany prawa (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18 sierpnia 2010 r., sygn. akt II SA/GI 530/10).

Ponadto, warto podkreślić, iż „wolą ustawodawcy wszystkie podejmowane czynności składają się na jeden akt uchwalenia planu miejscowego. Z chwilą podjęcia uchwały w sprawie planu miejscowego następuje zakończenie procedury planistycznej. Plan zatem musi być zgodny z przepisami obowiązującymi w dacie jego uchwalenia. (...) Brak przepisów intertemporalnych pozwala na zastosowanie ogólnych reguł nakazujących stosowanie przepisów nowej ustawy od dnia wejścia ich w życie na przyszłość, w tym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowej ustawy” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 17 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Ke 166/09).